

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges] SPĂLĂTOREASA CARE SE ROAGĂ

Iar într-o zi chiar a zis :
„Rugăciunea noastră n-o să poată umple
instalația cu apă.” Doamna Martin i-a
răspuns :

„**Domnul spune să ne rugăm tot
timpul și să nu ostenim.**” Eu nu știu cum
va ajuta Dumnezeu, dar am mare încredere
în El. Vorba mea este : „**Nădăjduiește în
Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda.**”

Ca urmare a lipsei de apă,
activitatea a trebuit să fie întreruptă de tot.
Într-o după-amiază Susanna a lăsat
ciuberele acolo și a plecat acasă.

Dar doamna Martin s-a așezat la
masa de cusut și a folosit răgazul nedorit
pentru a recondiționa hainele copiilor.
Între timp se gândea din ce va plăti
chiria în curând scadentă și pâinea celor
patru copii. Dar ca și David, s-a întărit și
ea în Dumnezeu.

Și după ce și-a vărsat inima
înaintea Domnului, și-a zis murmurând :
„**Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși
Îl voi lăuda.**”

Abia ieșiseră aceste vorbe de pe
buzele ei, că a auzit pași în fața casei, pe
aleea cu pietriș.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

O doamnă în costum de voiaj
venea pe alea grădinii, privind într-una,
cu un ochi critic, șirul de case și strigând în
odaie prin fereastra deschisă :

„Scuzați-mă, nu este aici locul
numit **„În fața colinei”**? Eu am locuit aici în
copilărie, dar nu mă mai pot orienta.”

„Desigur”, a răspuns doamna
Martin, aici este **„În fața colinei”**.

Dar așa-i că aici s-au schimbat
multe ? Alături a fost dărâmată o casă,
pentru a se putea lărgi strada; iar dincolo s-au
ridicat alte case.”

„Ah, acum înțeleg”, a zis străina.
„Eu m-am născut în casa de alături. Acum
sunt în trecere și vin de la gară, unde mi-
am lăsat bagajul, pentru a mai vizita o dată
locul fericitei mele copilării.”

„Atunci înseamnă că sunteți foarte
obosită”, a răspuns doamna Martin ;
„drumul este lung și soarele arde azi iar
foarte tare.

Dar intrați în camera noastră
răcoroasă și odihniți-vă puțin.” Străina a
acceptat cu recunoștință oferta și a cerut
puțină apă. Doamna Martin i-a dat apă,
specificând că nu este proaspătă, deoarece
curge așa de încet, din cauza anotimpului

secetos. [Continuarea în numărul viitor | Preluare din cartea :
„Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de
povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura :
Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII
DUMINICA 9 - 12
18 - 20
JOI 18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„**Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău**” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL XI, NR. 485 | 23 FEBRUARIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Fraților, chiar dacă un om ar cădea
deodată în vreo greșeală, voi, care
sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu
duhul blândeții. Și ia seama la tine
însuși, ca să nu fii ispitit și tu”.
[GALATENI 6 : 1]

- Editorial
- Proverbe. Dar, Dărnicie (IV)
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuit ?
- Spălătoreasa care se roagă (V)

Editorial. Otrăvit ! (I)

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul
era de dorit ca să deschidă cuiva mintea.

A luat deci din rodul lui și a mâncat ; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea
și bărbatul a mâncat și el. (Geneza 3 : 6)

Cam acum un an s-a îmbolnăvit în împrejurări ciudate un ofițer de cavalerie
proaspăt însurat și plin de speranțe. Atacat de dureri violente, a venit într-o stare plină
de teamă și cu crampe, în care realmente pierdea sânge în cantitate mare.

După câteva ore accesul a trecut și părea că începe însănătoșirea; dar curând s-
a întors același simptom îngrozitor și a adus moartea. Medicii au stabilit o otrăvire cu o
mâncare de ciuperci. Cantitatea otrăvii poate fusese mai mică decât gămălia unui ac.
Nu i se putea simți nici mirosul, nici gustul.

Dar consecința a fost zguduitoare : o viață plină de speranțe a fost încheiată în
chinuri, o căsnicie fericită sfâșiată de moarte.

Și Adam și Eva au mâncat odinioară dintr-o mâncare ademenitoare, înșelați de
șarpe.

În fructul pe care Eva l-a admirat că era un pom bun de mâncat și plăcut de
privit și că ar fi fost de dorit pentru că deschidea mintea, - **în mâncatul acestui fruct
era otrava otrăvurilor, otrava păcatului**. Ea a scos la iveală un efect îngrozitor :
toate decesele, toate lacrimile, toate bolile, toate suspinele, toate speranțele spulberate,
toate inimile zdrobite, toate disperările, tot păcatul, toată ura, toată amărăciunea, tot
chinul veșniciei sufletelor omenești pierdute.

Toate acestea au venit prin fructul pe care, prin ispitirea lui satan, Eva l-a luat
„și a mâncat ; a dat și bărbatului ei și bărbatul a mâncat și el”.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Satan a pus întâi întrebarea : „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat ?”

Cu aceasta a zdruncinat încrederea în adevărul incontestabil al cuvântului lui Dumnezeu. Apoi a spus :

„Hotărât că nu veți muri : dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” (versetele 4 – 5).

Cu aceasta, satan a subminat încrederea în Dumnezeu. Chiar s-a prefăcut în fața omului că el vrea binele oamenilor, iar Dumnezeu le vrea răul. Când satana a obținut ca dragostea, cuvântul și sinceritatea lui Dumnezeu să fie puse la îndoială, atunci a fost deschisă poarta pentru păcat.

Acum Eva privea fructul oprit în lumina lui satan, atunci a fost bun de mâncat, plăcut de privit și de dorit.

Satan procedează și astăzi la fel, el pune la îndoială cuvântul și inima lui Dumnezeu în fața oamenilor.

Și pentru că are în puterea sa inima omenească din fire, ajunge repede la țintă. Satan vine la unul în postura de șarpe a unui prieten.

Căruia îi aduce otrava, la altul sub înfățișarea unei cărți otrăvite, a unui ziar otrăvit.

Când oamenii își spun povestea păcatului, atunci aproape întotdeauna încep cu aceasta, că sfințenia Cuvântului lui Dumnezeu a fost zdruncinată, că glasul conștiinței a fost înăbușit prin scrieri rele sau conversații rele.

Era o conversație veselă între camarazi, seara, în cameră, la soba caldă. Unul povestea de unde tocmai venea, despre păcatul poftei carnale.

Ceilalți râdeau, numai unul ședea

liniștit și serios în mijlocul lor ; el știa din Cuvântul lui Dumnezeu ce este păcatul și că el aduce moartea.

Domnul la căutat și l-a găsit în anii tinereții. El devenise soldat cu multă rugăciune.

Acum simțea cum cuvintele murdare, rele despre pofta trupească și despre slujba păcatului voiau să-și facă intrarea în inima lui și în fața gândurilor lui se înălțau imagini ispititoare.

Pofta din inima lui s-a ivit prin otrava de afară.

„Fiecare este ispitit când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului ; și păcatul odată făptuit, aduce moartea.” (Iacov 1 : 14 - 15)

Binecuvântat să fie omul care folosește Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea, pentru a lepăda pofta ispititoare !

„Este scris !” **Cu aceasta l-a biruit Domnul pe satan și cu aceasta poate orice credincios să învingă puterea lui satan.**

Și acest soldat tânăr, care-L cunoștea pe Isus, a biruit ispita. [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DAR, DĂRNICIE (IV)

• Îl întrebară pe un om darnic : „Când împarți bunătatea și pe cei ce-ți cer îi copleşești cu binefaceri, există oare în sufletul tău mândrie și nevoia de-a primi mulțumiri ?” „Nu”, răspunse el, „cel cu adevărat darnic e asemănător cu polonicul din mâna bucătarului. Cu el bucătarul umple blidele și polonicul nu se gândește că el însuși face asta”. **GIAMI**

[Din *Cugetări persane*. Albatros. Bucuresti. 1983]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

Când s-a înființat Societatea Misionară Baptistă în Anglia, sub influența lui William Carey, nimeni nu putea ști ce efect urma să aibă și pe câți avea să aprindă jarul misionar.

Rapoartele lui Carey de pe câmpul de misiune șiau găsit publicitate în America, în revista „*The Massachusetts Baptist Missionary Magazine*” - spune O. K. Armstrong în cartea „*The Baptists în America*”, 1979, pagina 124.

Aceste rapoarte au trezit nu numai tineretul baptist, ci și al altor confesiuni religioase. Responsabilitatea de a vesti Evanghelia altor popoare a început să pună stăpânire pe gândirea credincioșilor.

La Colegiul Williams, un grup de studenți au format „*Societatea Frăția*”, sub conducerea lui Samuel Mills.

Ei discutau problemele misiunii și se rugau pentru ea. După absolvire, Samuel Mills și James Richard s-au înscris la Seminarul Teologic Andover, să se pregătească pentru vestirea Evangheliei.

Ei au atras în grupul lor pe Samuel Newell de la Colegiul Union, pe Samuel Nott de la Universitatea Harvard și pe Adoniram Judson ce venise la Seminar de la Universitatea Brown.

Într-o zi din august 1806, ei s-au retras într-o livadă cu arțari, spre a discuta probleme legate de misiune și a se ruga.

Pe când erau acolo, deodată cerul s-a acoperit de nori negri și se vedea că urmează o ploaie mare.

De aceea, au căutat adăpost sub o căpiță de fân. Norii și-au descărcat binecuvântarea, iar adăpostiții sub căpiță,

studenții, au hotărât să meargă ei înșiși misionari la milioanele de suflete din Asia.

Acolo, au formulat un plan îndrăzneț în privința aceasta. Acea întrunire, sub căpița de fân, a rămas în istorie. Din grupul acela s-a distins în mod deosebit cu spirit de lider Adoniram Judson, un tânăr voinic, capabil de o muncă titanică.

Adoniram Judson s-a născut la 9 august 1788, la Malden, Massachusetts. Tatăl său a fost păstorul bisericii congregaționale din oraș.

Mamă-sa a fost o femeie blândă, manierată, cu o vorbire elegantă și bună credincioasă. Abigail, sora lui Adoniram, era mai tânără cu un an și jumătate, iar Elnatan, fratele său, era mai mic cu șase ani.

Dr. Fred Barlow, în „*Profiles in Evangelism*”, 1976, pagina 103, spune că „*mental, el a fost un gigant. La vârsta de 3 ani a știut să citească.*” ([Cont. în numărul viitor](#))

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]